

РЕШЕНИЕ

№ 289

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 27.03.2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на пети март през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 113 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от *****“ ООД , ЕИК ***** , седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. “*****” № 20, с управител Е. С. Г., представлявано от адв. С., против решение №1355 от 06.01.2014 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 1652 по описа на съда за 2013г..

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № 75712F078311 от 27.09.2013 г. на Директор Офис Перник при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) – София, издадено срещу „*****“ ООД, гр. Перник за нарушение по чл. 3, ал. 3, т. 1 във вр. с чл. 2, ал. 2 от Наредба №Н-8 от 29.11.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (Наредба Н-8 от 29.12.2005 г.) във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), за което на основание чл. 355, ал. 1 от КСО е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

В касационната жалба се развиват оплаквания, че решението на районния съд е неправилно. Излага се също, че районният съд не е съобразил и анализирал всички доказателства, събрани по преписката и във връзка със спора, предвид което изразява несъгласие и с изводите по същество на първата съдебна инстанция за правилно приложен материален закон от административнонаказващия орган. Иска се отмяна на решението на първата съдебна инстанция, като и отмяна на процесното наказателно постановление. Касационната жалба се поддържа и се пледира да бъде уважена.

Ответникът по жалбата – ТД НА НАП – София, Офис Перник чрез процесуалния си представител възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура-Перник, дава заключение за неоснователност на жалбата и предлага атакуваното решение да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана по

същество. Пред касационната инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не са представени.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите, ведно с диспозитива на атакувания съдебен акт, личи ясно и безпротиворечиво волята на съда защо процесното НП бива потвърдено.

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

По съществуто на жалбата и приложимия материален закон:

За да постанови своето решение Районен съд - Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че при извършена на 29.08.2013 г. проверка в информационния масив на НАП, инспектори от Офис Перник при ТД на НАП – София установили, че “*****“ ООД, гр. Перник, в качеството си на работодател и осигурител по чл. 5 от КСО не е подал в законоустановения срок – до 25.03.2013 г., в компетентната ТД на НАП – в случая ТД на НАП – София, Офис Перник, декларация образец № 6 към чл. 2, ал. 2 от Наредба Н-8 от 29.12.2005г. относно общия размер на дължимите осигурителни вноски и общия размер на дължимия ДДФЛ върху трудовите възнаграждения на работниците и служителите, работещи по трудови правоотношения с дружеството за месец февруари 2013г.. Декларация образец № 6 за посочения период дружеството е подало на 15.03.2013г., но същата поради некоректно попълнени данни е отхвърлена, което подателят не е забелязал и след като установява това, по собствена инициатива на 24.08.2013 г. подава нова и редовна декларация. За така установеното на 29.08.2013 г. със съставяне на акт за нарушение (АУАН) срещу “БУСАН“ ООД, гр. Перник е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

След установеното по фактите, първоинстанционния съдебен състав, след извършена служебно проверка за законосъобразност при водене на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали същото, е приел от правна страна, че в хода му не са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което е разгледал спора по същество.

След преценка на доказателствата представени и събрани по делото, на база на установеното по фактите е приел за правилни и законосъобразни изводите на административнонаказващия орган, че “*****“ ООД, гр. Перник, в качеството си на работодател и осигурител, е осъществил посочения състав на административно нарушение. При цялостната проверка за законосъобразност на проведеното административнонаказателно производство, е отхвърлил като неоснователни възраженията на наказаното лице, пледирало за маловажност на извършеното нарушение в смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Наложено административно наказание е прието от районния съд за правилно, съобразено с изискванията на чл. 27 от ЗАНН и справедливо определено в размер на минимума, предвиден за процесното нарушение, съответно на целите, заложиени в чл. 27 на ЗАНН.

Административен съд – Перник не споделя изводите на първата съдебна инстанция, поради което намира жалбата основателна, макар и не на посочените в същата основания за касиране.

Безспорно установено е по делото, че наказаното дружество е подало в рамките на законоустановения в чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. срок - до 25.02.2013 г., по електронен път, декларацията към чл. 2, ал. 2 от Наредбата, Образец № 6 пред ТД на НАП – София, Офис Перник. Същата е била отхвърлена от системата, поради некоректно попълнени данни. Съгласно чл. 8, ал. 1, изр. 2 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. (ред. ДВ бр. 103 от 28.12.2012 г., в сила от 1.01.2013г.), декларации с некоректно попълнени данни не се приемат, което на свой ред налага, на основание чл. 8, ал. 2 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. (ред. ДВ, бр. 103/2012 г.) задълженото по Наредбата лице, в 7-дневен срок от датата, на която декларацията е отхвърлена, след попълване на необходимите данни, да изпрати отново декларация образец № 6 в компетентната ТД на НАП. В процесния случай наказаното дружество не е изпълнило именно това вменено му задължение, като не е подал в указания му и посочен в Наредбата 7-дневен срок от датата, на която е отказано приемането, респективно от получаване на уведомлението за това, повторно коректна декларация образец № 6 за месец февруари 2013г.. Административнонаказващият орган е направил погрешни изводи относно осъществен състав на нарушение, състоящо се в неподаване на Декларация Образец № 6 в срока по чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. (ред. ДВ, бр. 103/2012г.). Първостепенния съд от своя страна въобще не е вникнал във фактическата обстановка и формално и телеграфно е приел вмененото деяние за съставомерно, което не се споделя. Въз основа на гореизложеното следва, че административно нарушение би било осъществено, при наличие на доказателства за надлежно уведомяване по повод отхвърлянето, но същото не е такова по чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО във вр. с чл. 2, ал. 2 и чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. (ред. ДВ, бр. 103/2012 г.). Деянието е съставомерно, но по чл. 8, ал. 2 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. (ред. ДВ, бр. 103/2012г.) във вр. с чл. 355 от КСО, за което на наказаното лице не е предявявано административнонаказателно обвинение.

Районният съд като е потвърдил процесното наказателно постановление е приложил неправилно материалния закон. Същият е приложен по неправилен начин и от административнонаказващия орган, наложил наказание за неизвършено от касационния жалбоподател административно нарушение.

Предвид горните изводи на съда безпредметно е да се обсъждат възраженията на касатора за неправилно приложение на материалния закон, касателно неотчетено наличие на предпоставки за преквалификация на процесното деяние като маловажно.

С оглед изложеното и като взе предвид, че делото е изяснено от фактическа страна и не са налице процесуални нарушения, допуснати при разглеждането му от районния съд, касационната инстанция ще реши спора по същество посредством отмяна на атакувания съдебен акт и на наказателното постановление.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 във вр. с чл. 222, ал. 1 от АПК, касационен състав при Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 1355 от 06.01.2014г. на Районен съд–Перник, постановено по НАХД № 1652 по описа на съда за 2013г., **КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 75712F078311 от 27.09.2013г. на Директор Офис Перник при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – София, издадено срещу „*****“ ООД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. „*****“ №20, с управител Е. С. Г., за нарушение по чл. 3, ал. 3, т. 1 във вр. с чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите,

осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), за което на основание чл. 355, ал. 1 от КСО е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/